

ÜSTÜN DÖKMEN

*Uzaktaki
Köyden Biri*

Haşim Gürdamar'ın
Başarı Öyküsü

Remzi Kitabevi

ÜSTÜN DÖKMEN (Prof. Dr.) 1954 yılında İstanbul'da dünyaya geldi. İlk ve ortaokulu Erzurum'da, liseyi Ankara'da bitirdi. Hacettepe Üniversitesi Psikoloji Bölümü'nden lisans ve yüksek lisans derecesi aldı.

Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi'nde Psikolojik Danışma ve Rehberlik Bölümü'nde 1988'de doçent, 1994'te profesör oldu. "Küçük Şeyler" dizisini yazdı ve uzun yıllar televizyonlarda sundu. Dökmen'in çok sayıdaki bilimsel makalesinin yanı sıra, psikoloji ve kişisel gelişim alanında kitapları, ayrıca romanları, tiyatro eserleri, masal kitapları bulunmaktadır.

Üstün Dökmen'in yayınevimizden çıkan kitapları:

İnceleme-Araştırma: *İletişim Çatışmaları ve Empati* (1994); *Sosyometri ve Psikodrama* (1995); *Varolmak Gelişmek Uzlaşmak* (2000); *Küçük Şeyler 1-Deniz Kabukları* (2004); *Küçük Şeyler 2-Suflürlü Yaşamlar, Tulumbacı Sendromu, Psikolojik Düğümler* (2006); *Küçük Şeyler 3-Yaşama Yerleşmek* (2008); *Küçük Şeyler 4-Eşitler Evi* (2009); *İnsanın Korunakları-1: Deriden Kültüre* (2010); *İnsanın Korunakları-2: Mimari* (Selcan Dökmen ile) (2011).

Roman: *Ladesçi* (2006); *Miyase'nin Kuzuları* (2009); *Kelebekler ve İnsanlar* (2011); *Kuzular Vadisi* (2012); *Metrestepe* (2013); *Menderes: Irmağın Gölgesi* (2015); *Yorgun Heykel* (2016); *Sağdıç* (2016).

Şiir: *Ankara Destanı* (2014); *Toplu Şiirler* (2016).

Oyun: *Komşu Köyün Delisi/Nokta Nokta Hanım'ın Hayatı* (2010); *Otoyolda Piknik/Padişah-ı Hali Osman/Uluğ Bey* (2011); *Pusulamı Ayarlar mısınız?/Depremzâdeler Mahallesi* (2012); *Tangramın Nerede?/Pepe mi Sobe mi?/Duru'nun Yıldızları* (2013).

Çocuk: *Duru ile Doruk dizisi: Mevsimler* (2013); *Oyuncak Şehir* (2013); *Küçük Gezginler* (2015); *Piknikte...* (2015); *Hangisi Doğru?* (2018); *Köy Gezisi* (2018).

ÜSTÜN DÖKMEN

*Uzaktaki
Köyden Biri*

Haşim Gürdamar'ın
Başarı Öyküsü

Remzi Kitabevi

UZAKTAKİ KÖYDEN BİRİ / Üstün Dökmen

© Remzi Kitabevi, 2019

Her hakkı saklıdır.

Bu yapıtın aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

Düzeltili: Mecit Demir

Kapak: Ömer Erduran

ISBN 978-975-14-1807-4

BİRİNCİ BASIM: Ekim 2019

Kitabın basımı 3000 adet yapılmıştır.

Remzi Kitabevi A.Ş., Akmerkez E3-14, 34337 Etiler-İstanbul

Sertifika no: 10705

Tel (212) 282 2080 Faks (212) 282 2090

www.remzi.com.tr post@remzi.com.tr

Baskı: Seçil Ofset, 100. Yıl Mah., Matbaacılar Sitesi

4. Cad. No: 77 Bağcılar-İstanbul

Sertifika no: 44903 / Tel (212) 629 0615

Cilt: Çifçi Mücellit, 100. Yıl Mah., Matbaacılar Sitesi

5. Cad. No: 24-25 Bağcılar-İstanbul

Tel (212) 629 4783

İçindekiler

ÖNSÖZ, 7

GİRİŞ

Haşim Gürdamar'ın Kısa Yaşam Öyküsü, 9

BÖLÜM 1

Bu Kitap Niçin Yazıldı?, 11

BÖLÜM 2

Haşim Gürdamar'ın Doğduğu Çevre:
Kemaliye İlçesi ve Apçağa Köyü, 16

BÖLÜM 3

Soyağacı, 35

BÖLÜM 4

Öğrencilik Yılları, 49

BÖLÜM 5

Evlilik ve Çocuklar, 75

BÖLÜM 6

Haşim Gürdamar İnşaat Mühendisi, 84

BÖLÜM 7

Gürdamar, Tavukçuluk Sektöründe, 97

BÖLÜM 8

Haşim Gürdamar'ın Gözüyle Arkadaşları, 128

BÖLÜM 9

Dostları Haşim Gürdamar'ı Anlatıyor, 134

BÖLÜM 10

Çalışma Arkadaşları Gürdamar'ı Anlatıyor, 144

BÖLÜM 11

Haşim Gürdamar'ın Bilime ve Eğitime Katkısı, 149

BİTİRİRKEN, 187

GÜRDAMAR'IN SON SÖZÜ, 189

Önsöz

İş dünyasının ve günlük hayatımızın popüler kavramlarından biri “kazan-kazan”dır. Bu yaklaşım, çatışmayı işbirliğine dönüştürür. Öyle bir gücü vardır ki, tüm iletişim ve iş süreçlerinin seyrini olumlu yönde değiştirir. Güç mücadelesinin yerini ortak hedefler ve uyum alır. Her iki taraf da birbirine “Ben kazanmak istiyorum, bu esnada senin de kazanmanı istiyorum” der.

Varolmak, Gelişmek, Uzlaşmak adlı kitabımda da belirttiğim üzere, kazan-kazan yaklaşımı yeterli değildir; bazen üçüncü şahısların zarar etmesine yol açabilir. Bunun yerine bence “kazan-kazan-kazandır” yaklaşımı gözetilmelidir. Bu yaklaşımda her iki tarafın da kazanmasının yeterli olmadığına, üçüncü tarafların da bu kazanımlarla geliştirilmesi gerekliliğine olan inanç vardır. Yani niyet sadece kazanmak değil, kazandırmaktır da...

İşte elinizde tuttuğunuz bu biyografinin sahibi; henüz kazan-kazan kavramı yaşamımızda bile yokken, “Ben kazanayım, sen de kazan, aynı zamanda kazandıralım da” diyen bir iş insanıdır.

Bir zorlukla karşılaştığında “ya sen, ya ben” demeyerek çözüm için mücadele eden, sürekli gelişme ve büyüme için kafa yoran, yetinmeyen, araştıran, hesap yapan ve her adımını bir önceki adımından öğrendikleriyle atan bir mühendistir.

Kazandırmadan kazanılmayacağını bilen, çalışanlarının, işinin ve ülkesinin daha ileriye gitmesini her şeyin üstünde tutan, eğitime desteğini hiç esirgemeyen bir baba ve bir patronudur. O yüzden bütün hayatını işini geliştirmeye, topluma yarar sağlamaya ve ülkesinin kalkınmasına destek olmaya adanmıştır.

Bu biyografiyle Şenpiliç’in Kurucusu ve Onursal Başkanı Haşim Gürdamar’ın tüm samimiyetiyle, dürüstçe paylaştığı hayat öyküsünü sizlere aktarıyorum.

Üstün Dökmen

GİRİŞ

Haşim Gürdamar'ın Kısa Yaşam Öyküsü

Haşim Gürdamar, Erzincan'ın Kemaliye (Eğin) İlçesi'nin Apçağa Köyü'nde 1932 yılında dünyaya geldi. Beş çocuklu bir ailenin en küçük çocuğuydu. İki yaşında babasını kaybetti. Çocukluğu, o yöredeki herkes gibi, sınırlı imkânlarla yokluk içinde geçti.

İlkokula Apçağa'da başladı. Ailece 1942'de İstanbul'a göç ettiler.

İlkokulu, ortaöğretimi İstanbul'da tamamladı. İTÜ (İstanbul Teknik Üniversitesi) İnşaat Mühendisliği Bölümü'nden mezun oldu.

Bir süre inşaat sektöründe çalıştıktan sonra 1978 yılında Şen Tavuk'u kurdu. (Şen Tavuk, daha sonra Şenpiliç adını aldı.) Şenpiliç 2017 yılı itibariyle Türkiye'nin en büyük 100 sanayi kuruluşu arasında 67. sıradadır.

Haşim Gürdamar ayrıca ülkemiz eğitim sistemine bir bilgisayar ve bilişim bilimleri fakültesi, bir mesleki ve teknik lise, bir ortaokul ve bir de fakülte ek binası kazandırmıştır.

Halen Şenpiliç'in Onursal Başkanı'dır.

BÖLÜM 1

Bu Kitap Niçin Yazıldı?

Her kitabın farklı bir serüveni, farklı bir yazılış amacı vardır. Elinizdeki kitap, Haşim Gürdamar'ın yaşam öyküsüdür, biyografisidir. Öykünün aktarıcısı olarak, öncelikle bu biyografinin niçin yazıldığını anlatmak istiyorum sizlere.

Sayın Gürdamar, Eylül 2017'de beni arayıp biyografisini yazıp yazamayacağımı sordu ve biyografisini niçin yazdırmak istediğini özlü bir şekilde açıkladı. “Düşüneyim” dedim. Düşündüm, yaşam öyküsünü ana çizgileriyle araştırdım ve sonuçta kabul ettim. Bu işe girişmemim bana göre de birtakım gerekçeleri vardı.

Şimdi elinizdeki kitabın yazılması konusunda, Haşim Gürdamar'a ve bana ait gerekçeleri ayrı ayrı açıklamak istiyorum.

Haşim Gürdamar'ın Gerekçesi

Kendisiyle yüz yüze geldiğimizde Haşim Gürdamar bana, aynen sunları söyledi:

“Hayata adeta sıfırdan başlayıp bu günlere ulaştım. Yaşantımı anlatarak gençlere bir örnek sunmak, onları, kendileri ve ülkeleri için bir şeyler yapmaya heveslendirmek istiyorum. Yaşam öyküm gençleri yüreklendirebilir, onlara cesaret verebilir.

Sevgili gençlere şunu söylemek istiyorum: Ben yok'la başladım; sizler de yok'la başlamış olabilirsiniz. Ancak yokla başladınız diye hep yok kalacak değilsiniz. Gücünüzü fark etmenizi, çalışmanızı, tasarruflu olmanızı ve aklınızı kullanmanızı diliyorum.

Yaşadığım çağdaki olaylara tanıklık ederek, günümüzdeki gençlere ve

geleceğe ışık tutmak istiyorum. Ben de ülkem de zor günlerden geçtik. II. Dünya Savaşı yıllarında insanları kahvelerden toplayıp cemselere() bindirerek etüv(**) merkezlerine götürüyorlar, bu merkezlerde elbiselerini mikroplardan, özellikle tifüsten arındırmaya çalışıyorlardı. Ben o günleri de gördüm bu günleri de.”*

Bu düşünce, Haşim Gürdamar'ın biyografisini yazdırma gerekçesidir.

Gürdamar, hayata adeta sıfırdan başlamış, ancak kurucusu olduğu Şenpiliç 2017 yılı itibarıyla, Türkiye'nin 67. büyük sanayi kuruluşu olmuştur. Özetle Haşim Gürdamar bugüne kadar, kendisi, ailesi ve ülkesi için zor ödevler, önemli işler üstlenmiştir. Sayın Gürdamar bu kitapla da kendisine yeni bir iş, ülkemizin gençliğine ve geleceğine seslenme konusunda yeni bir görev üstlenmiş bulunuyor. Bu işin de üstesinden başarıyla geleceğine eminim.

Haşim Gürdamar neden biyografisinin yazılmasını istediğini açıklarken gençlere de şöyle sesleniyor:

“Ben topraksız bir köylünün beş çocuğundan birisiyim. Küçük yaşta babamı kaybettim, beni İstanbul'da ağabeylerim okuttular.

Bizler annemizin gölgesinde kendi gayretimizle yaşama tutunduk. Bu, çok güzel bir aile dayanışmasıdır. 1958 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi'ni bitirdim. Tek sermayem; diplomam, kafamdaki bilgiler, cesaretim ve kendime olan güvenimdi. Bugün ise büyük bir grubun başındayım.

Bunları kendimi övmek için değil, size güç ve cesaret vermek için anlatıyorum. Gençler, gelecek sizindir. Yeter ki inanın ve isteyin!”

Üstün Dökmen'in Gerekçesi

İlk kez bir biyografi yazmaya girişiyorum. Bu konuda beni güdüleyen, heveslendiren beş nokta var.

Bunlardan birincisi Sayın Haşim Gürdamar'ın da ifade ettiği gibi, hayata sıfırdan başlayıp yükselmiş ve çevresinin de büyümesine ve gelişmesine katkı sağlamış bir insanın yaşam öyküsünü gençlere aktararak onlara, hayatta başarılı olma konusunda güzel bir örnek sunmaktır.

(*) Cemse, Amerikan GMC marka kamyonların halk dilinde söylenişi olmasının yanı sıra özellikle Türk Ordusu'nda söyleniş şeklidir.

(**) Etüv, elbiselerin, eşyaların, yiyeceklerin yüksek ısıdan geçirilerek mikroplardan arındırılması işlemine verilen addır.

Beni bu kitabı yazma konusunda heyecanlandıran ikinci nokta, Haşim Gürdamar'ın yaşam öyküsünün, babam Salih Dökmen'in yaşam öyküsüne önemli ölçüde benziyor olmasıdır. Haşim Gürdamar Erzincan'ın bir köyünde dünyaya gelmiş, hayata adeta sıfırdan başlamıştır. Babam ise Erzurum'un bir köyünde hayata gözlerini açmış ve galiba Gürdamar'dan daha olumsuz şartlar içinde dünya ile tanışmıştır. Haşim Gürdamar'ın yaşam öyküsü babamın yaşam öyküsünü çağırıyor bana. İleride babamın yaşam öyküsünü de yazacağım. Şu an klavyenin başında derin bir duygusallık içinde oturuyorum.

Beni bu biyografiyi yazmaya heveslendiren üçüncü nokta ise Oğuz Atay'a olan hayranlığımıdır. Bildiğiniz üzere büyük bir romancı olan, Tutunamayanlar'ı bize kazandıran Oğuz Atay, İTÜ İnşaat Mühendisliği Bölümü'nden mezundu ve bu bölümün efsanevi hocası olan Prof. Dr. Mustafa İnan'ın yaşam öyküsünü yazmıştı. Oğuz Atay'ın sanatına, Prof. Dr. Mustafa İnan'a ve İTÜ'ye hayranlığım var. Haşim Gürdamar'ın da İTÜ İnşaat Mühendisliği'nden mezun olduğunu, üstelik Prof. Dr. Mustafa İnan'ın öğrencisi olduğunu öğrendiğimde, belki de uzaktan uzağa Oğuz Atay'la özdeşim kurmaya çalıştığım için bir başka İTÜ'lünün yaşam öyküsünü de ben yazmak istedim.

Bu biyografiyi yazma konusunda beni güdüleyen dördüncü nokta, Ahmet Kutsi Tecer'in ailesinin de Haşim Gürdamar'ın ailesi gibi Apçağalı oluşudur. İlkokul öğrencisiyken Erzurum'da Ahmet Kutsi Tecer'in 'Köşebaşı' adlı oyununu izledikten sonra tiyatro yazarı olmaya karar vermiştim; Köşebaşı, sanat yaşamımda bir köşe taşı olmuştur, *Komşu Köyün Delisi* adlı oyunum ve diğerleri, ilerleyen yıllarda, izlediğim bu ilk oyunun uyandırdığı hevesle ortaya çıkmıştır. "Orda bir köy var uzakta, gezmesek de tozmasak da o köy bizim köyümüzdür" diyerek, benim kuşağıma yurt sevgisi aşılanmış olan bu büyük kültür insanımızın anısına, Apçağa'dan söz ederek, bir virgüllük de olsa katkıda bulunmak benim için onur vericidir.

Beni bu kitabı yazmaya iten beşinci çıkış noktası ise şu: Annem Sabahat Dökmen ve anneannem, varlıklı bir ailede yaşarken, dedemi kaybetmişler, konakları yanmış ve zamanla yoksul düşmüşlerdir. Ancak her şeye rağmen anneannem, ellerinde kalan eşyaları tek tek satarak annemi üniversitede okutmaya devam etmiş, okulu bırakıp çalışmasına izin vermemiş. Üniversite birinci sınıftayken anneciğimin tek bir mavi hır-

Prof. Dr. Üstün Dökmen (2018)

Haşim Gürdamar (2018)

kası varmış; bütün bir sene sokakta ve okulda onu giymiş. Bir gün oturup, “Arkadaşlarım çeşit çeşit giyiniyorlar, ben bu hırkadan bıktım, okula gitmeyeceğim” diye ağladığını anlatmıştı. Anneannem ise “*Bak Sabahat, sen öğretmen çıkacaksın, Çalığışu gibi Anadolu’ya gideceğiz; o zaman elbiselerini gardıroplar almayacak*” demiş. Annem, mavi hırkasını giymeye devam ederek okumayı sürdürmüş ve ilerleyen yıllarda gerçekten gardıroplar dolusu elbisesi olmuş. Bence asıl ilginç, küçük kızım, yani annemin torunu, önemli bir moda tasarımcısı oldu; tasarladığı, ortaya çıkardığı koleksiyonlar, onlarca gardırobu dolduruyor şimdi. (Ve bir de önemsiz ama ilginç bir tesadüf daha: Annemin kayınvalidesinin, yani babaannemin adı Kıyafet’ti.)

Kısacası ailem, bir mavi hırkadan bin elbiseye ulaşmıştır. Galiba Haşim Gürdamar da öyle. Küçük Haşim, çocukluğunda mutlaka bir tane yumurtayı keyifle yemiştir, ailesinin birkaç tavuğu olmuştur. Muhtemelen o gün, ileride tavukçuluk konusunda, bir usta, bir uzman olacağını düşünmemişti. Ancak zamanla o bir tek yumurta, bir tek tavuk, binlerce, milyonlarca yumurtaya, tavuğa dönüştü. ‘Bir hırkadan bin elbiseye, bir tavuktan bin tavuğa’ benzetmesini yaptığımda, apayrı bir heyecan duydum. Bu satırları yazarken gözlerimin yaşardığını söyleyebilirim.

Biri bin yapmak, birdenbire olmuyor; bunun için bin bir çaba gerekli.

Sevgili gençler, ben Üstün Dökmen olarak şunu söylemek isterim: Biri bin yapan bu ülkenin insanı, bini de milyon yapma gücüne sahiptir. Ni-

celiğimizi ve niteliğimizi arttırabiliriz. Tek bir ağaç tohumunda bir orman potansiyeli, tek bir yumurtanın içinde, binlerce ailenin ekmeği saklıdır. İhtiyacımız olan şey, akılcılık, çalışkanlık, yılmazlık ve dürüstlüktür. Bu biyografinin yeni Haşim Gürdamarlar'a vesile olmasını diliyoruz.

Gürdamar'ın, Yaşam Öyküsünün Yazılmasına İlişkin İlk Duygusu

Bugünkü psikoloji bilgimize göre, duygularımız ve düşüncelerimiz ayrılmaz bir bütündür; ortaya çıkan tüm duygularımızın temelinde, derinliklerinde birtakım düşünceler vardır. Ancak yüzeyde, duygularımızla düşüncelerimizi mümkün olduğunca ayırmaya, duygularımızı bastırmamak, mantığa bürümemek için, belirli bir anda ne hissettiğimizi fark etmeye ve ifade etmeye çalışırız.

Haşim Gürdamar'ın, *“Yaşadığım çağdaki olaylara tanıklık etmek, gençlere, olumlu bir örnek sunmak istiyorum”* şeklindeki ifadesi, ağırlıklı olarak bir düşünceydi. Düşüncelerimizle duygularımız arasındaki temel farklılığı özetledikten sonra, yaşam öyküsünü anlatmaya başladığı ilk gün, ne hissettiğini, duygularının ne olduğunu sordum. Genelde, bu konuyla ilk kez karşılaşan hemen herkes, duygu-düşünce ayrımını yapmakta zorlanır. Ancak Sayın Gürdamar, psikolojiye özgü bu ifade şekline hemen uyum sağladı ve o andaki duygularını hoş bir tebessüm eşliğinde, *“Ömrüm boşuna geçmedi; çok sayıda insana, öğren-ciye ve ülkeme faydam dokundu. Bireysel olarak, tüketemeyeceğim kadar ürettim. Sonuç olarak şu andaki hissiyatımı ifade etmem gerekirse, mutluyum”* dedi.

Biyografinin başında biyografi sahibinin duygusu buydu. O mutluydu. Biyografinin yazarı olarak ben de mutluydum.

Haşim Gürdamar, yüzünde ve gözlerinde sürekli dolaşan bir enerjiyle, uzun uzun düşünmeden, duraksamadan, çocukluğunu, çocukluğunun geçtiği yöreyi anlatmaya başlamıştı; anlatacaktı. Zaman zaman bana anlatacaktı, zaman zaman evinde kayıt cihazına aktaracaktı, kayıtları yazıya dönüştürülecekti.

BÖLÜM 2

Haşim Gürdamar'ın Doğduğu Çevre: Kemaliye İlçesi ve Apçağa Köyü

Serenad adlı romanında Zülfü Livaneli, “Türkiye’deki her bir ailenin, kendine özgü bir yaşam öyküsü vardır” der. Bu öyküler, çoğunlukla, savaş yıllarının izlerini taşıyan, yokluğu ve yoksulluğu anlatan öykülerdir.

Haşim Gürdamar 1932 yılında, Erzincan’ın Kemaliye (Eğın) İlçesi’nin Apçağa Köyü’nde dünyaya gözlerini açtı. Şimdi Apçağa’yı, çevresini ve yörenin bağlı olduğu Kemaliye ilçemizi görelim.

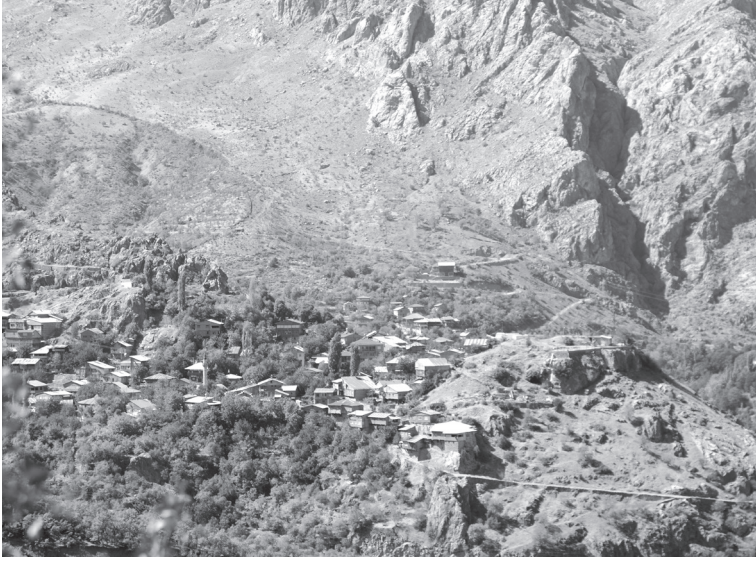
Kemaliye (Eğın)

Haşim Gürdamar’ın doğduğu Apçağa Köyü şimdilerde nasıldı? Gidip görmek istedim; gittim gördüm.

Şunu rahatlıkla söyleyebilirim ki, Apçağa Köyü, bağlı olduğu Kemaliye (eski adıyla Eğın) ve çevresi büyük bir doğa ve kültür hazinesidir. Bir, bu yörede gözünü dünyaya açan insanlar vardır; bir de başka yerlerde doğduktan sonra gelip bu yöreyi gördüğünde gözleri açılan insanlar vardır.

Dil ve fotoğraf, yörenin zenginliğini anlatmak için yetersizdir. Gidip görmek gereklidir. Burada, Kemaliye ve çevresinin coğrafi ve kültürel zenginliklerinden birkaçına değinmek istiyorum.

Kemaliye ve Apçağa dahil çevresindeki yerleşim yerleri, Fırat’ın iki büyük kolundan birisi olan Karasu’nun oluşturduğu, derin ve uzun vadinin yamacına kurulmuştur. Çevre, dağgezmesi (trekking), dağcılık ve kanyon sporları için Türkiye’nin ve dünyanın en özel coğrafyalarından birisidir.

Erzincan, Kemaliye

Bizzat gördüklerime paralel olarak bir röportajında Haşim Gürdamar doğduğu yöreyle ilgili şunları söylemiştir:

“Fırat’ın iki kolu var: Murat ve Karasu. Karasu bizim ilçeden geçer. Apçağa, Karasu’ya dik bir şekilde inen dağın yamacında kurulmuştur. Doğası çok güzeldir. İnsanları sempatik, misafirperverdir, suyu boldur; çok miktarda dut ve ceviz yetişir.

Fırat’ın geçtiği yerde çok büyük bir kanyon var. Beş yüz metrelik kayaların arasında yirmi metre genişliğinde suda gidiyorsunuz ve o sırada yamaçta yaban keçilerinin yavrularıyla birlikte kayadan kayaya atladığını görebiliyorsunuz. Kayaların arasına teleferik yapmışlar, paraşütle atlıyorlar. Son yıllarda Kemaliye’de ‘Doğaperest’^() adlı bir festival yapılıyor. Festival, yörenin zenginliğine zenginlik katıyor.*

Kemaliye, narenciye dışındaki tüm meyvelerin, özellikle dutun ve cevizin bol yetiştiği bir bölgedir. Çölün ortasında akan Nil Nehri’nin iki yanı yemyeşildir; Nil, geçtiği coğrafyaya hayat verir. Erzurum’da Dumludan çıkan ve Fırat’a doğru koşan Karasu da öyledir. Kurak bir arazi-

(*) Doğaperest kelimesini Prof. Dr. Ali Demirsoy ortaya atmış, bir kitabına isim olarak vermiştir.

“Orda Bir Köy Var Uzakta” adlı şiirde adı verilmeden anılan köy, Erzincan’ın Kemaliye ilçesine bağlı Apçağa Köyü’dür.

Bu kitapta yaşam öyküsü anlatılan Haşim Gürdamar, işte bu toprağı dar, aydını ve aydınlığı bol olan köyde doğmuştur. Hayata sıfırdan başladığını söyleyen Gürdamar, zorlu bir öğrenim yaşantısı sonucunda önce başarılı bir mühendis olmuş, sonra da Şenpiliç’i kurarak ve çeşitli öğretim kurumları açarak, ülkesine yararlı, sevilen bir kişi konumuna ulaşmıştır.

Prof. Dr. Üstün Dökmen bu başarı öyküsünü, kendi yorumlarını da katarak ayrıntılarıyla dile getiriyor.

www.remzi.com.tr

ISBN 978-975-14-1807-4

9 789751 418074